

Wie kos zinge, zong mer mee

Tekst: Thieu Sijbers

Muziek: Thieu Sijbers

**Ens naam-de van de grote school af, oew vaderlandse lied'ren mee
Mer dè z'oe werk'luk wegwijs makte op 't latter levenspad, o nee
Want gè werd ève goewd es ikke ,helaas mer al te gaauw gewaar
Dè in dieje liekestuin van vruger, me schonner zong dan 't eig'luk waar
Op 't einde: (...toch doe 't heure van deez'wijskes oe elke keer opnijt wir deugd
Umdè z'oe stuk vur stuk herinn're ôn d'onbezörgheid van oew jeugd)**

Waar is de blanke top der duinen , die schittert in de zonne-gloed ?
Waar zij de aad'ren waardoor vloeit nog zo fier en vrij: Wien Neerlands bloed?
Waar is Michieltje met z'n kieltje die 't grote wiel te draaien stond ?
Op welke grote stille heide dwaalt eenzaam nog de herder rond ?
Wijl aan een boom zo vol geladen, men miste vijf, zes pruimen niet
Toch zat er al een treurig meisje aan den oever van de snelle vliet
Zeg waart gij dan niet welgeschapen en evenmin van zessen klaar
Om ieder bloempje te besproeien, want foei hoe suffend staat gij daar

Waar zijn mijn schild en de betrouwen, wellicht in 't bronsgroen eikenhout
Geen stalen vuist en rappe hand meer, ja lieveling, we worden oud
Waar zijn nu berg en dal gebleven, waarlangs eens klonk het hoorngeschal
Waar legt de voerman zich te ruste, als druppels spatten overal ?
Als 't Angelus klept in de verte tot zoete middagslaap in 't bos
Loopt er een Hannes toch op klompen door 't peluwtje van mollig mos
Ja ferme jongens, stoere knapen, gij door geen zorgen nog gekweld
Van louter vreugd roept gij Victorie, maar zonder lelieen op 't veld.